

[Inger Stilling Pedersen]

Vi skal straks slå fast, at det ikke betyder en forringelse af det, der er. Det er, som om man har sagt, at når vi får det her, så går det ud over det, der er.

Det, der sker med dette forslag, er, at der kommer nogle flere muligheder, større variationer. Det er jo sådan i dag, at der ikke er mulighed for alle de børn, der gerne vil i børnehave f.eks., for at komme det. De har så valget imellem ingenting eller en eller anden ordning. Hvis det bliver grebet rigtigt an, kan der virkelig være en fremtid i det.

Jeg tror, det var fru Jytte Andersen, der i starten sagde, at der ikke var nogen kontrol med det. Det er da klart, at der må være kontrol, ligesom der er med dagpleje og alt muligt andet, med, at det fungerer, som det skal, efter de regler, der er. Det tror jeg alle vil sige er en selvfølge.

Der er nogle, der har sagt, at det forkerte ved det er, at børnene ikke skal passes i eget hjem. Det kan jeg heller ikke acceptere, for det, at der kan være op til 10 børn, betyder måske, at mit ejendomskompleks har nogle lokaler, som er egnet til det, og det kan være på virksomheder og lignende. Der er virkelig mange muligheder i det.

Vi vil selvfølgelig gerne have, at forslaget bliver hurtigt vedtaget, men vi er indstillet på, at det er langt vigtigere at få en god behandling af forslaget, sådan at man får fordele og ulemper belyst. At man måske endda kunne finde frem til enighed om det, ville da være endnu bedre.

Jeg tror på, at alle forældre er indstillet på, at deres børn skal have det så godt som muligt. Det er uden undtagelse.

SF siger noget om, at man er meget opmærksom, når det gælder alle mulige andre ting, men når det gælder børnene, er man ikke. Jo, det kan man godt være, selv om man ikke lige præcis ønsker at anbringe sine børn i en børnehave. Der kan være mange grunde til, at man ikke ønsker det.

Jeg synes også, det er vigtigt, at man får lov til at ansætte nogle mennesker, som man har tillid til.

Vi går meget ind for de idébestemte skoler og børnehaver, altså at man får lov til at anbringe sine børn et sted, der harmonerer med ens livssyn, med de ting, man står for, og at det er det, der så kommer til at præge det.

Det gælder også det kristne livssyn, hvor der er mange, der synes, det er i orden, at man skal synge lidt, før man spiser og måske også efter, at man skal synge de kristne salmer og sange og årstidssange og sådan noget. Det vil nogle kalde indoktrinering og sige, at det må man ikke. Jamen alt det er jo en del af vor kultur, og det kan give nogle konflikter i begge retninger, alt efter forældrenes opfattelse.

Derfor synes vi, det er dejligt, at man har en mulighed for at anbringe sit barn et sted med den holdning, man nu har.

Jeg tror som sagt, at det her forslag giver store muligheder, og jeg tror også på, at vi kan få nogle sikringer, der gør, at vi trykt kan stemme for forslaget.

Det er i hvert fald en illusion at sige, at forældre ikke er bekymret for deres børn, hvis det ikke er fagligt uddannede mennesker, der passer dem.

Jeg har meget stor respekt for de mange dygtige børnehavepædagoger og småbørnspædagoger, der gør et enormt og dygtigt stykke arbejde. Men disse pædagoger kan forældrene jo også trække på.

Jeg så gerne, at der er mulighed for, at de måske i fællesskab kan ansætte både en til at være der og en som konsulent for dem.

Der er så mange muligheder, og ved et godt samarbejde kan man virkelig få noget frem, der bliver til gavn for det, vi alle sammen gerne vil for børnene, så vi tilsiger en positiv udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Stillinger (SF):

Det, der bringer mig på talerstolen, er fru Inger Stilling Pedersens positive tilkendegivelse af, at det her skal altså behandles seriøst.

Jeg synes, det er en meget vigtig pointe i vores diskussion og vores ordførertaler her, at dette ikke bliver jappet igennem, for der er utrolig mange spørgsmål, vi ikke har fået noget at vide om. Og hvis det er en tilkendegivelse fra Kristeligt Folkeparti om, at vi skal behandle det på en ordentlig og anstændig og kristelig måde, så er jeg meget tilfreds, for så får vi det i hvert fald ikke jappet igennem i løbet af fem arbejdsdage. Tak for det.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg vil gerne begynde med at takke det fler-